

land, at man har et ansvar, som man skal leve op til, og at give den enkelte borger baggrund for og viden og instrumenter til at kunne leve op til det ansvar. Vi skal ikke tage ansvaret fra folk. Det er umyndiggørelse, og det er vi afgjort modstandere af.

Så prøv dog at give denne branche ansvaret for at holde orden i eget hus! Vis den tillid! Hvordan skal vi kunne sige til andre brancher: I skal prøve at lave en frivillig ordning, I skal prøve at gøre noget ved det her, hvis vi så overtager det og laver en lovgivning, der er på tværs af det hele, når ordningen ikke virker? Alle de mennesker, der har slidt og slæbt med at bygge den op, kan da ikke overbevise andre om, at de også skal gå i gang. Det er det, der er dybt bekymrende. Det kan være en god måde at sabotere alle former for frivillige aftaler på.

Derfor synes jeg, vi skal have en melding fra SF her i aften om, at SF frafalder sin aftale, hvis vi kan levere en vare, der hedder: Alle er med på det; der er ikke nogen brodne kar i den branche! Det var det ene.

Det andet er fødevarerproblemet. At vi skal løse det ved at mindske befolkningstilvæksten, kan vi være helt enige om, men det er sådan set et problem, vi selv kan gøre ret lidt ved, og derfor vil jeg mene, at vi ikke skal sætte vort landbrugs overlevelse på spil og lege med de fødevarerressourcer, vi har. Vi har trods alt i så få år haft et overflodssamfund her i Europa – det er først efter Anden Verdenskrig, vi for alvor har haft det – og fødevarerlagrene er ikke så voldsomt store. Vi ser, at kineserne efterspørger langt flere fødevarer, og det kan blive en trussel for fødevarerforsyningen i verden om ganske få år, hvis der sker nogle naturkatastrofer eller der sker andre mærkelige ting.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Man kunne jo fristes til at begynde at gå ned i de forskellige elementer i forslaget. Der er et par ting, som hr. Jes Lunde sagde, der alligevel slår mig.

Nu har vi diskuteret målet for CO₂-reduktionen og en hel masse andre ting her i løbet af dagen. Vi har snakket om økologisk landbrug. Vi behøver ikke at diskutere, hvorvidt der er etableret 30 pct.s eller 40 pct.s nedgang i biomassen, men sandheden er, at der sker en ganske betydelig reduktion, en 30-40 pct.

Så kan jeg godt begynde at forstå, det kniber med at nå målet for CO₂-reduktionen. Det interessante ved naturen er jo, at den netop er den største regulator med hensyn til at optage CO₂. Så til hr. Jes Lunde: Der er mange ting, der ikke hænger sammen, og det er altså udviklede områder, man tager fat i, når man vil forskellige ting. I den forbindelse – det er fuldstændig korrekt, som det bliver sagt fra hr. Langkildes side – er der altså 40 mio. mennesker, som skal dø af sult i år, men herhjemme kører vi på 1. klasse, som det nu passer os. CO₂ har vi et problem med, men ikke når vi snakker økologi. Vi vil gerne fjerne en tredjedel, en fjerdedel, eller hvad det nu er, af biomassen, som jo i øvrigt lever af kuldioxid.

Vi skal have nogle afbalancerede løsninger. Jeg tror gerne, det er dét, hr. Jes Lunde vil have, men jeg peger bare på, at det ikke er så enkelt, som det en gang imellem bliver forsøgt beskrevet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Nej, vi kan da hurtigt blive enige om, at verden er indviklet. Jeg går ud fra, at Venstre også har et mere nuanceret syn på fødevarerproblemet i verden end det, vi lige hørte, hvor det nærmest blev fremstillet, som om det eneste problem er den danske fødevarerproduktion og så det, at vi har CO₂-afgifter. Hvis vi ikke havde haft dem, så var problemet løst. Sådan er det jo ikke, vel? Det er jo en anelse mere indviklet.

Jeg skylder hr. Langkilde et svar angående batterierne. Jeg synes stadig væk ikke, det er en dramatisk ordning, der er lagt op til; det er fredeligt og roligt en slags pantordning på det her område, som stort set svarer til det niveau, der kører i branchen i øjeblikket, og som ikke på nogen måde er til hinder for, at man kan bruge de samme kanaler til at etablere sin hjemskaffelse af batterierne; det kan man såmænd godt.

Men når hr. Langkilde siger, at han regner med, branchen selv kan finde ud af det, så er problemet jo, at det er nogle branchefremmede virksomheder, der nu begynder at gå ind på dette marked. Det har normalt, så vidt jeg er orienteret, været autobranschen, der har håndteret de her ting, og som har opbygget et fornuftigt system. Der kommer så varehuse, som normalt ikke har noget med biler at gøre, og de begynder at sælge batterier til discountpris uden at bruge nogen som helst energi på at indsamle dem og tage dem retur. Jeg har ingen tiltro til, at